Dos. nr. 4-706/2024
4-24031817-12-4-21032024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

05 decembrie 2024 *****

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa de judecată în componența:
Preşedintelui şedinţei, judecătorului Ana Costiuc
Grefierului Olga Mazur
În lipsa părților legal înștiințate

examinînd în sediul instanței, în ședință de judecată publică, cauza contravențională intentată în privința cet. *****, IDNP *****, născută la *****, dom. *****, s. *****i, str. **********, învinuită de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravenţional, -

C O N S T A T Ă

La 20 martie 2024 în cadrul judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a parvenit spre examinare cauza contravențională intentată în privința cet. ***** în temeiul art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit procesului verbal cu privire la contravenție seria/ nr. MAI06 243163 din 11 martie 2024, întocmit de către agentul constatator Caraman Adrian, la 15 februarie 2024 fiind în *****, bd. Dacia cet. ***** a neîndeplinit obligațiile de întreținere, de educare a fiicei sale minore, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

Agentul constatator, Caraman Adrian, fiind legal citat despre data, ora şi locul desfăşurării procesului, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, conducîndu-se de prevederile art. 455 alin.(3) Cod contravenţional, a dispus judecarea cauzei în absenţa acesteia.

Contravenienta *****, fiind legal citată despre data, ora şi locul desfăşurării procesului, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat şi nu a comunicat instanţei despre motivele neprezentării sale, din care considerente, conducîndu-se de prevederile art. 455 alin.(3) Cod contravenţional, a dispus judecarea cauzei în absenţa acesteia.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează spețа dedusă judecății, instanța de judecată apreciază că procesul contravențional urmează a fi încetat, reieșind din următoarele considerente.

În sensul art. 462 din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: a) încetarea procesului contravenţional; sau b) declararea vinovăţiei

persoanei care a comis contravenţia imputată și, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

În corespundere cu dispozițiile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență. Intenția este o comportare activă prin care se încalcă o normă prohibitivă ce interzice o anumită activitate, iar imprudența constă din faptul, că persoana care săvârșește fapta își dă seama și prevede urmările care vor surveni în urma acesteia, dar consideră, că în mod ușuratic vor putea fi evitate.

Conform art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

În accepțiunea art. 381 alin. (4) din Codul Contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

În baza art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau

în absenţa lui. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele cotravenţionale pot intra în sfera cauzelor penale.

Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană. Cu titlu preliminar, se impun a fi făcute câteva consideraţii referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenţie, precum și la forma acestuia. Procesul-verbal de contravenţie materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii și trebuie să conţină menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional.

În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 din Codul Contravenţional.

Analizând actul de constatare sub aspectul legalităţii sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal de contravenţie, așa cum sunt impuse acestea de dispoziţiile art. 443 din Codul Contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii. Nulitatea poate fi invocată și din oficiu. Așadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate.

Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Instanța, analizând întregul material probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, consideră că în acțiunile cet. ***** lipsește faptul contravenției prevăzut la art. 63 alin. (1) Cod contravențional. Instanța de judecată cu titlu primar atestă că procesul verbal, și anume fapta incriminată este una vagă. Nu este identificate expres acțiunile de neîndeplinire a obligațiilor părintești de către *****, precum și prin ce anume nu și-a onorat obligațiile părintești de supraveghere a copilului minor.

Astfel, elementele laturii obiective nu au fost indicate de către agentul constatator. Or, ***** are dreptul de a cunoaște esența faptei care i se incriminează. Totodată, esențial pentru calificare este stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de neîndeplinire a obligațiilor părintești și urmările prejudiciabile survenite, fapt care nu a fost probat

în speță. Latura subiectivă a contravenţiei analizate se exprimă, în primul rând, prin vinovăţie sub formă de intenţie.

Contravenţia se consideră săvârșită cu intenţie dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări.

În speță, instanța de judecată nu a stabilit existența intenției directe a cet. ***** de a nu îndeplini obligațiile de părinte. Ori, la caz, nu este clar prin ce anume ***** nu și-a îndeplinit obligațiile părintești. Instanța de judecată ține să menționeze că acțiunile cet. ***** nu se încadrează în prevederile art. 63 alin. (1) Cod contravențional, or, în speță nu a avut loc o neîndeplinire sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor părintești ce ține de educarea copilului minor. Or, nu sunt aduse probe în susținerea învinuirii aduse de către agentul constatator.

În alt context, instanţa de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuții de constatare a faptei contravenţionale şi aplicare a sancţiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesuluiverbal. Din acest argument, rezultă că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. În alţi termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului, neconfirmate prin alte mijloace de probă, pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul in dubio pro reo.

La fel, în cauza Telfner versus Austria, CEDO a statuat că, o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO, iar în cauza Anghel versus România, CEDO a accentuat că, sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatului.

La cazul dedus judecății, prin prisma principiului prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea făptuitorului, instanța reține că pe parcursul examinării prezentei cauze contravenționale agentul constatator nu a prezentat careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția cet. ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod Contravențional al Republicii Moldova.

Or, conform art. 375 Cod Contravențional al RM, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Analizînd circumstanțele reliefate suprapuse la textele de lege enunțate, ținând cont de faptul că fapta nu întrunește elementele contravenţiei prevăzute de art. 63 alin.(1) Cod Contravențional, nefiind probată intenția a cet. ***** de a

săvârși fapta contravențională, iar în circumstanţele enunţate şi ținând cont de faptul că orice dubii care nu au fost înlăturate, în virtutea legii, se tratează în folosul persoanei, instanţa de judecată conchide că în cadrul judecării cauzei nu s-a confirmat temeinicia faptei imputate cet. ***** din care ajunge la concluzia de a înceta procesul contravențional pornit în privința cet. ***** în baza art. 63 alin. (1) Cod contravențional, din lipsa faptului contravenției.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, Procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care, nu există faptul contravenției. Art. 461 Cod Contravențional stabilește că, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 instanța încetează procesul contravențional.

Pornind de la cele indicate, instanța consideră învinuirea adusă cet. ***** în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional, neîntemeiată, urmând încetarea procesului în legătură cu faptul că în acțiunile făptuitorului nu există faptul contravențiilor.

Pentru aceste motive și în conformitate cu art. 461, 462 Cod Contravențional al R.M., instanța de judecată, -

h o t ă r ă ș t e:

Se încetează procesul contravenţional intentat în privința cet. *****, învinuită în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 63 alin. (1) din Codul Contravenţional al RM, pe motivul că nu există faptul contravenției.

Copia hotărârii se remite pentru informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Ana COSTIUC**